

integrum, & incorruptum deinceps fore putato, quod discordia erat antea labefactatum. Nam sordes seditionis, quae navem ante prope corruerant, universae ex animis vestris, tanquam ex sentina, iam spero exhaustae sunt. Quocirca jam consilio providete, ut is rerum omnium status sit, uti nihil in posterum, quod ex usu Ecclesiae non sit, inconsulta & vana contentione, vel suscipiatur, vel ratum fiat. Deus vos, charissimi fratres, servet incolumes. Subdit deinde Eusebius epistolam ejusdem Constantini ad se scriptam, hoc praefixo eidem titulo.

CLIII.

Constant.
ad Euse-
bium Epi-
stola.

Imperatoris epistola ad nos de Episcopatu Antiocheno a nobis repudiato. Epistolam tuam legi diligentissime, ex qua Ecclesiae canonem exquisitè abs te servatum intellexi. In his namque persisterè, quae Deo grata, quaeque traditioni Apostolicae consentanea videntur, permagna pietatis est. Ac sic putato, te in hoc ipso plane beatum, quod totius prope dixerim, Orbis terrarum testimonio dignus iudicatus sis, qui universae Ecclesiae Episcopatu perfungaris; & huic tuae felicitati re vera quasi accessionem adjunctam, quod omnes ea tui cupiditate ducantur, ut te velint esse apud se. Nominat Constantinus Antiochenae Ecclesiae curam Episcopatum universae Ecclesiae, quod metropolis esset totius Orientis; sed sic pergit: Porro abs te prudenter factum est, quod & Domini mandatum, Apostolicumque Ecclesiae canonem servare decrevisti, Episcopatum Ecclesiae Antiochenae prorsus repudiando, & in Episcopatu fungendo permanere laborasti, quem ab initio Dei voluntate suscepisti. Hac de re litteras dedi tum ad populum, tum ad alios Ecclesiae ministros; qui quidem de eadem etiam ipsi scripserant ad me, suamque sententiam declaraverant. Quas quidem litteras cum tua sanctitas perlegerit, facile intelliget, me, cum iustitia ipsa illis contradicere videretur, divina quadam impulsione ad eos rescripsisse; quorum consilio tuam interesse prudentiam, opus est; ut hoc, quicquid sit negotii, in Antiochena Ecclesia recta ratione transigatur. Deus te frater carissime, conservet: Hucusque Constantinus. At quod ad ipsum Eusebium pertinet; noluit prudens historicus, quomodocumque occasione captata, laudes suas praerentiis silentio, cum tamen Imperatoris litteris earum contemptor voluerit callide apparere in repudiando Episcopatu Antiocheno; sed subdit his ipse alias ejusdem Constantini litteras ad Episcopos

scriptas, qui convenerant Antiochiae, ut novum deligerent Antistitem.

Victor Constantinus Max. Aug. Theodoro, Theodoro, Narciso, Aëtio, Alpheo, & ceteris Episcopis qui sunt Antiochiae, S.

Litteras a vestra prudentia ad me scriptas perlegi, & prudens Eusebii collega vestri institutum ac sententiam in eisdem a vobis declaratam admodum approbavi; quaeque gerebantur omnia, partim ex vestris, partim ex Acaii, & Strategii clarissimorum Comitum epistolis cognovi. Ac cum rationem necum accuratè invissem; ad Populum Antiochenum, quid Deo acceptum, quidque Ecclesiae consentaneum foret, epistolam scripsi, cujus exemplar his litteris subjungendum praecipui; uti vos intelligatis, quid tandem ipse juris aequitatisque causa adductus, ad Populum Antiochenum scripserim. Ad cum litterae vestrae hoc complectebantur, ut cum populi, tum vestro prudenti consilio, & instituto Eusebii sanctissimi Caesariensis Ecclesiae Episcopus, Antiochena praesideret Ecclesia, ejusque curam susciperet: oportebat & Eusebii litteras, qui decretum Ecclesiae maxime observare videbatur. & meam simul sententiam vestrae prudentiae ostendere.

Ei quoniam Euphrinius presbyter ex urbe Caesarea Cappadociae ortus, & Georgius Aetibusorum itidem presbyter (quem Alexander ad presbyterii ordinem Alexandriae evexerat) viri propter fidei integritatem plane spectatissimi ad me forte fortuna venerant; idcirco rectum videbatur, non solum hos, qui sunt ad Episcopatum petendum designati, sed alios etiam, quos vos ipsi ad Episcopatus honorem capeendum dignos judicaveritis, vestrae prudentiae significare, uti decernatis ea, quae cum Apostolorum traditione penitus consentiant. Quibus hominibus vobis jam opportune, & commode suppeditatis, vestra prudentia ex Ecclesiae canone, & traditione Apostolica ita vestram poterit electionem moderari, uti Ecclesiastica disciplina praescribit. Deus vos, fratres cari, diu servet incolumes. Ista (subdit Eusebius) cum Imperator Ecclesiarum Praesidibus praecipisset; hortatus est, ut omnia ad laudem divini Verbi illustrandam exequerentur. Haec ipse, & quidem stomachatus ob Eustathii electionem, silentio omnino eam condemnans; nam quid Antiochiae post has datas litteras statutum sit, ne verbum quidem protulit; ut ex his intelligas, quam oblit in historia conscribenda privatus affectus.

Quod

PAGIUS

XXVIII.

Ex opinio
magis
confirma-
ta.

Baronius alterum argumentum in medium adducit, deductum ex iis, quae Theodoretus lib. 1. cap. 22 scribit: Si enim, inquit Baronius, quod ipse testatur, non antea Eustathius e Sede fuit expulsus, quam Eusebius Episcopus Nicomediae in Episcopatum Constantinopolitanum, e Sede Paulo, transfatus est; quomodo ad tempora Con-

stantini rejicienda est Eustathii depositio, cum ex ipso Socrate & Sozomeno constet, non ante hunc annum (sc. CCCXL.) Paulum loco Alexandri sedere cepisse? Verum, ut rectè Valesius in Notis ad eum Theodoretum locum, is Historicus male scripsit, Eusebium Constantinopoliticos Episcopum fuisse, tunc cum Eustathium Antio-

CLIV.

Constant.
epistola
ad Episc.
Antio-
chiae
agentes.

CLV.

Competi-
tores Epi-
scopatus
Antioche-
ni.